

מִרְיָם הַנְּבִיאָה וְלִשׁוֹן הָרָע

סיפור מהמדבר על כוחן של מלים

מִנְהִיגָה שֶׁל קִדְשָׁה

אַחֲתוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן

צִדְקַת עֲצוּמָה וְנְבִיאָה חֲכָמָה

מִנְהִיגָה חֲשׁוּבָה שֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר

וּבְכָל זֹאת... גַּם צַדִּיקִים צָרִיכִים לְהִזָּהָר בְּמַלּוּתֵיהֶם.

הַאִישׁ הַכּוֹשִׁית וְהַדָּאָה

מִשָּׁה רִבְּנוּ הִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה כּוֹשִׁית.
מֵרִים וְאַהֲרֹן שָׁמְעוּ עַל כֵּךְ וַחֲשָׁבוּ
שִׁמּוֹנִי עָשָׂה מִשְׁהוּ שְׁלֹא בִסְדֹר.

הם דאגו מתוך אהבה,
אך כאן התחילה הטעות.

הַשְׂאֵלָה שֶׁל מֶרֶץ

הָאֵם רַק עַל יְדֵי מִשָּׁה דְּבָר ה'?
הֵרִי גַם עַל יְדֵינוּ דְּבָר!

מֶרֶץ לֹא אִמְרָה שְׁמִי שֶׁהוּא אָדָם רַע. הִיא רַק
רַק חֲשֻׁבָה שְׁגִם הִיא וְאַהֲרֹן נְבִיאִים שְׂוִים לוֹ.

כּוֹנֶה שֶׁלֹא כִדְרָכָה

הכונה: מרים
פשוט שוחחה
עם אחיה
בפרטיות. לא
הייתה לה שום
כוונה להזיק.

המציאות:
דיבור על יהודי
אחר – אפלו בלי
כוונה לפגוע –
מייצר גלים של
נזק ונחשב
ללשון הרע.

וְיִשְׁמַע ה'

וְהַנֶּשֶׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמַע...
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁמַע אֶת
הַדְּבָר הַזֶּה, וְהוּא לֹא הָיָה
מְרַצָּה.

הַקְרִיָּאָה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ קָרָא לְשִׁלָּשֶׁת
הָאֲחִים לְהִתְיַצֵּב מִיָּד.

שִׁמְעוּ נָא דְבָרִי!

נְבוֹאָת מִשָּׁה — שׁוֹנָה מִכָּל נָבִיא

מִשָּׁה רַבֵּנוּ

• פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ

• רְאִיָּה בְּרוּרָה, בְּהִקִּיץ (לֹא חִידוֹת)

נְבִיאִים רְגִילִים

• מְדַבֵּר אִתָּם בַּחֲלוֹם אוֹ בְּמִרְאָה

• רְאִיָּה מְעֻרְפֶּלֶת (בְּחִידוֹת)

וּמִדּוּעַ לֹא יֵרְאוּם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמִשָּׁה?

הָעֲנָן סָר — וְהַצִּרְעַת מוֹפִיעָה

מִיָּד אַחֵר כִּי הָעֲנָן נָסַע, וּמְרִים
גַּם מִצִּרְעַת 'שֶׁלֶג כַּשָּׁלֵג'.

צִרְעַת הִיא מַחֲלָה
רוּחָנִית שֶׁבָּאָה עַל מִי
שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע.

אַהֲרֹן מִבְּקֵשׁ סְלִיחָה

בִּי אֲדֹנָי, אֵל נָא תְּשֵׁת
תְּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר
נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאנוּ!

אַהֲרֹן נִבְהֵל מְאֹד וְלָקַח אַחֲרָיוֹת עַל הַטְּעוֹת הַמִּשְׁתַּפֵּת.

תְּגוּבַתּוֹ הַמַּדְהִימָה שֶׁל מֹשֶׁה

אַהֲבָה וְתַפְלָה - מִיד,
מִיד, לֹא הֶסּוּס,
מֹשֶׁה מְתַפַּלֵּל עָבוּר
אַחֲתוֹ.

לֹא מוֹכִיחַ - הוּא לֹא
הִתְחִיל לְהַרְצוֹת לָהּ
אוֹ לָתֵת לָהּ
"מוֹסֵר".

שׁוֹמֵעַ וְלֹא כוֹעֵס -
לְמִירוֹת שְׂדֵי־דְבָרוֹ עָלָיו,
עָלָיו, הוּא לֹא נֶעְלַב וְלֹא
שָׂמַח שְׂמֵרִים נֶעְנְשָׁה.

תַּפְּלָה קִצְרָה מִכָּל הַלֵּב

אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ!

מֹשֶׁה פְּשׁוּט צַעַם
מֵעוֹמֵק הַלֵּב שֶׁהִיא
תַּחֲלִים.

רַק חֲמֵשׁ מִלִּים!
מֹשֶׁה פְּשׁוּט צַעַק
יִתְבָּרַךְ

רְפוּאָה, אֵךְ עִם לָקַח

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָנָה לְמֹשֶׁה וְרִפָּא אֶת מִ"ז.
מְרִים. אֵךְ הוּא צִוָּה שְׁתִּישְׂאֵר מַחוּץ
לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים, כְּדִי שְׁתִּלַּמַּד אֶת
הַלָּקַח עַל שְׁמִירַת הַלְּשׁוֹן.

כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מְחַכָּה לָּהּ

600,000!

(שש מאות אלף איש)

הָעָם הֵבִין כִּמָּה מְרִיָּם הַצְדָּקָה חֲשׂוּבָה! הֵם לֹא נָסְעוּ וְחָכּוּ לָהּ
שִׁבְעַת יָמִים שְׁלָמִים כְּדִי לְהִרְאוֹת לָהּ אֶת אֲהַבָתָם לַמְּרוֹת הַטָּעוֹת.

הַמֹּרָה לְשִׁמְרַת הַלְשׁוֹן

הַלָּקַח שְׁלָנוּ:

גַּם צַדִּיקִים גְּדוֹלִים צָרִיכִים לְהִזָּהָר
בְּמַלִּים! דִּיבוֹר עַל אַחֲרִים עָלוּל
לְגֵרוֹם נֶזֶק, גַּם כְּשֶׁאֵין כּוֹנֵה רָעָה.
מְרִים חֲזָרָה וְהַפְּכָה לְמֹרָה
הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לְשִׁמְרַת הַלְשׁוֹן.

שְׁאַלָה לְדִיוֹן בַּכִּיתָה: מָה אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד מִהַתְּגוּבָה שֶׁל מֹשֶׁה
כְּאִשֶּׁר מִיָּשָׁהוּ מְדַבֵּר עָלֵינוּ לְשׁוֹן הָרָע?